

Základy: 26. Různá vyznání, stejný Bůh

Základy

Křesťanství je největší světové náboženství, a přesto o něm mnoho lidí mnoho neví. Pokud jste jedním z nich, pak je to skvělé místo, kde začít!

Věděli jste například, že křesťanství není o chození do kostela nebo o konání dobrých věcí? Je to o vztahu s Bohem. Tím se liší od ostatních náboženství. Křesťané se nemusí spoléhat na to, že se budou nějak extra snažit, aby byli dobří, ale oslavují skutečnost, že Ježíš dal svůj život místo nás, aby každý mohl mít tento vztah s Bohem jednoduše tím, že mu důvěřuje. Proto se křesťanství nazývá ‚Dobrá zpráva‘.

Sestavili jsme zde několik článků, které vás provedou základy. Pokud ale nevidíte, co hledáte, stačí hledat, nebo ještě lépe, klikněte na náš e-mail sitviry@post.cz a začněte konverzovat se skutečným křesťanem. Rádi zodpovíme jakýkoli dotaz, velký i malý.

Různá vyznání, stejný Bůh

Existuje tolik denominací, že to může být matoucí. Jádrem každé z nich je však víra v Boha.

Počet křesťanských denominací na celém světě je obrovský – a stále roste. Mají různou historii, různé tradice a obrovskou rozmanitost ve stylu bohoslužeb. Některé z nich, jako například římskokatolická církev nebo pravoslavná církev, mají stovky milionů členů. Jiné, jako například letniční církev, zaznamenávají rychlý růst po celém světě.

Jádrem každé opravdové křesťanské denominace je víra, že Ježíš Kristus je Boží syn a že každému, kdo v něj vloží svou důvěru a víru, je Bohem odpuštěno.

Křesťanské denominace se ne vždy shodují ve všech aspektech doktríny – křesťanské víry a praxe -, ale jádrem každé skutečné křesťanské denominace je víra, že Ježíš Kristus je Boží syn a že každému, kdo v něj vkládá svou důvěru a víru, je Bohem odpuštěno. V biblické knize evangelium podle Jana se píše: „*Neboť Bůh tak miloval svět, že dal svého jednorozeného syna, aby žádný, kdo v něho věří, nezahynul, ale měl život věčný.*“

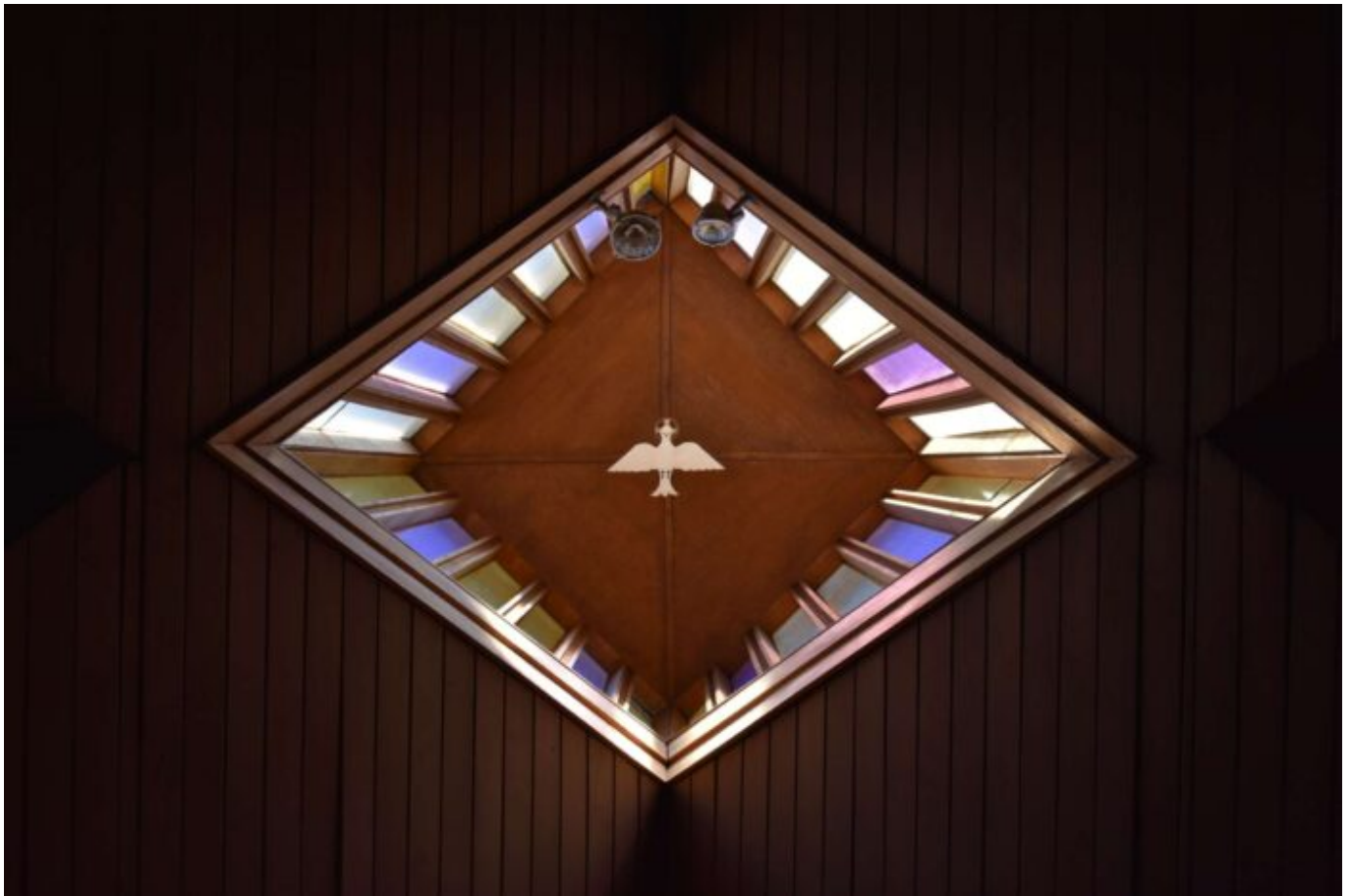
Jedním z příkladů odlišnosti je chápání eucharistie neboli svatého přijímání, kdy křesťané jedí chléb a pijí víno, aby si připomněli Ježíšovu smrt. Pro římské katolíky a pravoslavné věřící se chléb a víno během přijímání stávají Ježíšovým tělem a krví. Pro ostatní denominace jsou však chléb a víno jen

symboly Ježíšova těla a krve.

Jak se z jedné církve stalo mnoho denominací

Křesťanská církev vznikla kolem roku 30 n. l., poté, co Ježíš Kristus zemřel a vstal z mrtvých. Ježíš pak vystoupil na nebesa a Bůh v podobě Ducha svatého sestoupil na skupinu jeho následovníků velkolepým způsobem v den známý jako Letnice. Nadpřirozeně inspirováni začali cestovat po Blízkém východě, vyprávět lidem o Ježíši a konat zázraky stejně jako on. Křesťany se stávalo stále více lidí. Noví věřící se pravidelně scházeli k modlitbám a uctívání Boha. Sdružovali své prostředky a dávali peníze chudým. Ve 4. století se křesťanství stalo státním náboženstvím Římské říše. I po pádu Říma se dále šířilo po celém světě.

Jak se však církev rozrůstala, objevovaly se různé varianty. K prvnímu velkému rozkolu došlo v 11. století, kdy vznikly (východní) pravoslavná a (západní) římskokatolická církev. Další nesmírně významnou událostí byla reformace v 16. století, kdy se od římskokatolické církve odtrhla protestantská církev. Mezi tyto protestantské církve patřili luteráni, presbyteriáni a anglikáni/episkopálové. Později se někteří protestanti odtrhli od anglikánské církve, protože se nechtěli podříditi jejímu řízení a praktikám. Tito křesťané se stali známými jako nonkonformisté. Patřili k nim baptisté a metodisté.

Rozdílné oblasti

Denominace se liší v mnoha ohledech. Patří mezi ně systémy řízení, tradice, styly služby a prohlášení o víře a učení. V mnoha křesťanských tradicích mají autoritu výhradně vyškolení profesionální duchovní a existuje zde jasná hierarchie. Například papež je hlavou římskokatolické církve a má duchovní autoritu nad katolíky na celém světě.

Anglikánská/biskupská církev je organizována do provincií, z nichž každou vede arcibiskup neboli

primas. Arcibiskup z Canterbury je jako primas celé Anglie považován za prvního mezi rovnými v rámci primasů. Každý primas je zodpovědný za biskupy a každý biskup za kněze. Všichni římskokatoličtí kněží musí být muži, svobodní, a tedy v celibátu. V některých částech anglikánské církve jsou povoleni pouze mužští duchovní, ale ve většině oblastí jsou duchovní muži i ženy. Anglikánští duchovní mohou uzavírat manželství.

V nekonformních církvích, jako jsou například baptisté, je však správa věcí veřejných zcela odlišná. Zde neexistuje žádná globální hierarchie – jednotlivé sbory si vybírají své duchovní. O způsobu řízení sborů se často rozhoduje hlasováním členů. V některých nekonformních sborech jsou zaměstnanci placeni, v jiných jsou vedoucí bez nároku na odměnu.

V posledních 100 letech došlo k výraznému nárůstu ekumenismu – což pochází z řeckého slova pro společenství.

Další odlišností jsou bohoslužby. V některých církvích, například v římskokatolické a anglikánské, mohou svaté přijímání sloužit pouze vyškolení kněží. Mnohé nekonformní sbory však poukazují na biblickou knihu 1 Petrův list, která hovoří o tom, že *všichni* křesťané jsou „*královským kněžstvem*“ – a umožňují větší zapojení členů sboru. Styly bohoslužeb se v rámci jednotlivých denominací velmi liší – například bohoslužby v některých anglikánských kostelech mohou být velmi podobné bohoslužbám v římskokatolickém kostele, v jiných mohou připomínat spíše energické letniční shromáždění. Naproti tomu kvakerská shromáždění začínají tichem a modlitby, chvalozpěvy ani čtení se vůbec nekonají.

Církev má také odlišný přístup ke křtu. Pro křesťana je to významná událost, která symbolizuje rozhodnutí začít vztah s Ježíšem Kristem a opustit svůj „starý život“. Římskokatolická a anglikánská církev křtí malé děti na žádost jejich rodičů. Baptisté však věří, že toto rozhodnutí musí učinit jednotlivec sám, a kojenec nekřtí.

Ve Spojeném království je anglikánská církev zakotvena v politickém i každodenním životě. Biskupové zasedají v horní komoře parlamentu, lordech, a podílejí se na projednávání zákonů. Církev je také zodpovědná za tisíce škol po celé zemi.

Do vzdělávání se zapojují i další denominace po celém světě. Pomáhají zakládat a řídit školy a vysoké školy a zajišťují, aby byly vedeny v souladu s křesťanským étosem.

Spolupráce církví

Ježíš Kristus se v noci, kdy byl zatčen, modlil za jednotu křesťanů. Když v biblické knize Jan mluví o věřících, říká: „*Dal jsem jim slávu, kterou jsi ty dal mně, aby byli jedno, jako my jsme jedno.Kéž by byli přivedeni k úplné jednotě, aby svět poznal, že jsi mě poslal a že jsi je miloval...*“.

Bohužel v průběhu staletí vedly rozkoly mezi jednotlivými denominacemi k násilí a pronásledování. Tisíce křesťanů byly usmrceny stoupenci jiného vyznání. V posledních 100 letech však došlo k

výraznému nárůstu ekumenismu, který pochází z řeckého slova pro společenství. Různá vyznání se snaží navázat užší vztahy a lépe porozumět tradicím ostatních. To se děje na místní úrovni, kde různé církve spolupracují na projektech, jako je pomoc bezdomovcům. Dochází k tomu také na mezinárodní úrovni, kde se vedoucí představitelé křesťanských tradic pravidelně setkávají, aby diskutovali o větší jednotě a také o tom, jak může křesťanství reagovat na globální problémy, jako je změna klimatu, konflikty a migrace.

[Christianity United Kingdom](#)

-tep-

Můžete také navštívit naši facebookovou stránku [Baptisté - Síť víry](#)